

ΔΙΕΘΝΙΣΤΗΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

«Διεθνή» γνήσιος πολιτισμός είναι πρόγραμμα και αξίες. Διαπορεύεται γνήσιος πολιτισμός στον ανθρώπινο χώρο και διαπορεύεται...»

ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΕΙΤΖ

Επειδή είναι αυταπάτη να πιστεύει κανείς στους κάθε είδους αυτόκλητους σωτήρες και επειδή είναι αναγκαίο κάποια στιγμή να τους απορρίψει κανείς ολοκληρωτικά δεν θα πρέπει να δοθεί καμιά σημασία στην ενημέρωση — τρομοκρατία που έχει εξαπολύσει ο κρατικός με τα όργανά του τους γιατρούς και άλλους ειδικούς σχετικά με το έιτζ.

Το έιτζ είναι και αυτό μια αρρώστια που προσβάλλει τον ανθρώπινο οργανισμό όπως ο καρκίνος και τις τόσες άλλες τις δημιουργημένες από την «ανάπτυξη» και τον «πολιτισμό» και όσες πιθανότητες έχει κάποιος να προσβληθεί από καρκίνο άλλες τόσες έχει να προσβληθεί και απ' το έιτζ.

Είναι αφέλια να πιστεύουμε ότι το κράτος και οι διάφοροι ειδικοί της πλάκας ενδιαφέρον-

ται για την προστασία της υγείας μας. Αυτοί οι ίδιοι δεν είναι που μας δίνουν καθημερινά τρόφιμα με καρκινογόνους ούστες και δεν αναπνέουμε αέρα ραδιενεργό από τα πυρηνικά τους εργοστάσια και τις αλλεπάλληλες πυρηνικές δοκιμές; Αλλά αυτοί γιορρίζουν πολύ καλά τι κάνουν. Αντιλαμβάνονται την ιδιόμορφη «απόγεια διαδρομή» που ακολουθεί μια κατάσταση η οποία δεν είναι, ούτε και θα είναι «επαναστατικό κίνημα» ή «επαναστατικός στρατός» και γι' αυτό μη ελεγχόμενη μη αντιμετώπιση, και μη αφομοίωση, αόρατη και καταλυτική, που θα τους πετάξει σαν «παράσιτα» από το στέρεο της κοινωνίας, βρήκαν την ευκαιρία να χτυπήσουν στο καλύτερο αυτό σημείο γιατί σκέφτηκαν ότι με το να γαμήμε να γαμήμε σίγουρα θα τους φάμε.

ΑΠΡΙΛΗΣ-ΜΑΗΣ 1987

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 5

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 30

Διεύθυνση Αλληλεγγύης

«ΔΙΕΘΝΙΣΤΗΣ»

ΤΑΧ. ΘΥΡΙΑ 65

27 100 ΠΥΡΓΟΣ

ΗΛΕΙΑΣ

ΛΕΦΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΟΜΟΡΙ

Έκκληση στους συντρόφους όλου του κόσμου

1. Σύντομα κλείνουν 4 χρόνια απ' όταν ο Ομόρι καταδικάστηκε σε θάνατο από το δικαστήριο του Σαμπόρο (29 Μάρτη 1983).

2. Ηδη δραστηριοποιήσαμε για να ηρεπήσουμε την επικίνδυνη της δυναμικής καταδίκη από το Εφετείο.

3. Για να πείσουμε κι άλλους να συμπαρηγορηθούν στον Ομόρι, οργανώσαμε μια συγκέντρωση, στις 11 Φεβρουάριου, στο Σαμπόρο. Μετέβησαν 15 άτομα. Μεταξύ τους η Γωσάοκο Γκαρμπίσι, οκολόγος, μέλος της φυλής των Αϊνόν, μισοί φασίστες, πέντε δικαστές του Χοκόντο, ένας δημοσιογράφος και μισοί αγρότες.

4. Το βράδι του Σαββάτου, 28 Μάρτη, οργανώσαμε συγκέντρωση στο Τόκιο. Θα διαμαρτυρηθούμε ενάντια στη σκευωρία και στη θανατική ποινή σε βάρος του Ομόρι, που καταδικάστηκε για τις αντικρατικές-απελευθερωτικές του ιδέες. Θέλουμε από μας η συγκέντρωση να ελεγχτεί και σε συγκέντρωση διεθνούς αλληλεγγύης για την απελευθέρωση των πολιτικών κρατου-

μένων. Στις 30 Μάρτη κτομαζούμε διαδήλωση διαμαρτυρίας έξω από το Ιαπωνικό υπουργείο δικαιοσύνης.

5. Στο μεταξύ το εφετείο του Σαμπόρο συνεχίζει την εκδίκαση της υπόθεσης του Ομόρι, συντηρώνοντας κάθε 20 μέρες. Φαίνεται πως οι δικαστές βιάζονται να τον ξαναδικάσουν σε θάνατο. Για τον Απρίλη έχουν κάποιες προγραμματιστεί τρεις συνεδριάσεις. Ο Ομόρι έχει κάποιες καταγγελίες δημόσια αυτή τη μέθοδο. Πιστεύουμε πως η απόφαση θα βγει μέχρι το τέλος του 1987 ή το αρχότερο την άνοιξη του 1988.

6. Ζητάμε από τους συντρόφους σ' όλο τον κόσμο να στείλουν μηνύματα συμπαράστασης στη συγκέντρωση για την απελευθέρωση του Ομόρι, στις 28 Μάρτη στο Τόκιο καθώς και να μας ενημερώσουν για την κατάσταση των πολιτικών κρατουμένων στη χώρα τους.

Με διεθνή αλληλεγγύη
HIRONSHI KAMEDA
CHITOSE P.O. BOX 15
SETAGAYA - KU
TOKYO - JAPAN (Γηλ.
0081-3-4285509)

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟ ΚΥΡΙΟΝ ΜΙΧΑΗΛ ΣΥΣΤΡΗΝ

Ελπίζοντας ότι σαν γνήσιος Δημοκράτης θα αναγνωριστεί και στους Αναρχικούς, δικασίμους εκφραστής θα σας συστήσουμε να τοποθετηθείτε στην Κεντρική Πλατεία Πύργου ένα ακόμα ταμπλό που θα χρησιμοποιείται αποκλειστικά από τους Αναρχικούς.

Και τούτο διότι θα θέλαμε να απορρίψουμε τυχόν επεισόδια με οποιαδήποτε κομμάτι των συνεχιστή η πρακτική που εγκαινιάσαν τα μέλη συγκεκριμένου κόμματος καλύπτοντας τη μοναδική σε κάθε ταμπλό αξία των Αναρχικών.

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

Αντίστροφες

Αναφωνούν οι εθνικόφρονες σε κάθε περίπτωση «Υπέρνω όλων η Πατρίς».

Έτσι θα έλεγαν υπέρνω όλων αλήθεια. Φίλος ο Γιάννης Φιλότης, όμως ο αλήθεια. Σου ζητά συνάδελφε Γιάννη εάν αυτό το σημείωμα θα σε αποκαλύψει στον ίδιο σου τον εαυτό.

Φτωχό παιδί (του συνάδελφε) κόψε να προσοχή σου επέλεξες γιατί μας έπρηξες τ' αρχίδα. Ο Σταλινισμός παιδί μου είναι ισορροπία και πρακτική εξουσία (της πιο απείσθη). Εκπλέον φτωχό παιδί ένας σταλινικός δεν μπορεί να είναι ποτέ μαλάκας κατά μία έννοια. Και τούτο διότι φροντίζει όπως ο άλλος ο κόσμος να αποκτήσει τίτλους από το κράτος, να αποκτήσει χρήματα και περιουσία, ή να πάρει συγκεκριμένους ανήλικους ότι υπάρχει προοπτική για όλα αυτά.

Κατ' αυτό τον τρόπο είναι πολύ εύκολο να αγοράσεις μια γουνακιά (φοφο γιορτάζει πολύ καλά ότι αυτό δεν γίνεται μόνο στις πολιτισμένες αλλά και στις «πολιτισμένες» χώρες με πολύ πιο εκλετισμένο βέβαια τρόπο).

Έτσι πετυχαίνει δύο σημαντικά γι' αυτόν πράγματα. Πρώτο: Κόβει τη μαλακία. Δεύτερο: Σε μια δέξωση, σε ποικίλη μπορεί να παρομοιασθούν και με τους δικαστές «απ' εδού η ρουτίνα ΜΟΥ».

Φίλε Γιάννη είμαι γιό σου αυτός.

ΚΟΡΟΒΙΟΦ

Διαμάχη Αρκαδικών

Πολιτική σκοπιμότητα οδήγησε αυτή τη στιγμή την κυβέρνηση να ανοίξει διαμάχη με τους Ιερώνες για το βίτημα της εκκλησιαστικής περιουσίας (όχι βέβαια και να έρθει σε ρήξη με την εκκλησία).

Έγιναν ο κομμάς που το κράτος με τα 5.000.000 στρέμματα γης στην κατοχή του θέλει να βάλει χέρι και σε αυτά των Αγίων Πατέρων. Η Εκκλησία ανίσταται γου... πατρίου εδάφους.

Τελικά η γη θα πρέπει να ανήκει στο κράτος, στην εκκλησία ή σ' άλλους τους ανθρώπους;

Υ.Γ. Πάνω απ' όλα όμως θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι η γη ανήκει στο σίματ.

Νέες θεωρίες- Παλιές πρακτικές

Ανάθεμα του θεϊκού επιπέδου του λαού, περισσότερο δημοκρατία, εκλογές στους συσταρισμούς, τα συνδικάτα και άλλοι με περισσότερους υποψηφίους, μεγαλύτερη ελευθέρια στον τόπο, άρση της απαγόρευσης έκδοσης ορισμένων λογοτεχνικών έργων, απόλυση από τις φυλακές και τα στρατόπεδα καταναγκαστικής εργασίας των πολιτικών κρατούμενων αποκατάσταση παλιών επηρεών Σοβιετικών που κατηγορήθηκαν στο παρελθόν και κλείστηκαν στις φυλακές ή εκτελέστηκαν σαν τράκτορες του εχθρού. Οι απαιτήσεις κομμουνιστές χειροκροτούν τη φιλελευθέρωση του καθωπευτός και τις μεταρρυθμίσεις.

Το πρόβλημα δεν βρίσκεται στο εάν πριν την δοκιμή Κομμουνισμός όπως τολμούσε να τει αυτό που

Μετ' όλην η γκρίνια του ΚΚΕ χειροκροτούνται αντιφασκίστες και άλλα πολλά, από τους εν Ελλάδι κομμουνιστές. Πέρα απ' αυτό υπάρχει ένα άλλο ζήτημα το πλέον σημαντικό. Αυτά οι αίτηματα δεν έχουν κατανοήσει τι είναι δημοκρατία για την οποία τόσο πολύ κέπτεται, και έκακοκόβουν να την αντιλαμβάνονται όπως σ' όλη τους τη ζωή. Δηλαδή ελευθέρια μόνο σ' όσους συμφωνούν μ' αυτούς.

Για άλλους μια φροσύνη η αντίληψη τους αυτή όταν έσπευσαν να καλύψουν τις λίγες σφίρες των Αναρχικών στα ταμπλό της Κεντρικής Πλατείας λίγο μετά την επανάληψή τους.

Ο Στάλιν πέθανε!
Ζήτη ο Γκορμπατσόφ!
Ο Σταλινισμός ΖΕΙ!

ΜΠΑΤΣΟΙ, ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΔΟΥΛΟΙ

Οι δούλοι στην Αρχαία Ελλάδα έθεταν από τους ελεύθερους πολίτες σαν πράγματα. Υπήρχαν π.χ. τα άναχα πράγματα, όπως τα εργαλεία, τα ταύρια και ένα σωρό άλλα είδη που έμειναν στην υπηρεσία του ανθρώπου και τον εξημέρευαν στις καθημερινές του ανάγκες. Υπήρχαν επίσης και τα άναχα πράγματα όπως π.χ. τα άλογα, τα γαϊδάρια, και τα μουλάρια και ένα σωρό άλλα ζώα που έμειναν επίσης στην υπηρεσία του ανθρώπου και τον εξημέρευαν. Οι δούλοι κατατάσσονται - καθώς βέβαια - στην τελευταία κατηγορία.

Αλλά μάλλον, ότι οι Αρχαίοι Έλληνες έθεταν άναχα πράγματα να ζουν σαν δούλους άλλους Έλληνες και χρησιμοποιούσαν σαν δούλους μόνο ξένους και αλλοεθνείς - βάρβαρους, όπως οι εξουσιαστές εκτός της εσχέρ της ονόμαζαν. Αυτούς ονόμαζαν τους ξένους - τους βάρβαρους - τους χρησιμοποιούσαν στις πιο βαρύνουσες ή τις πιο άσχημες και άσπιτες δουλειές, ακριβώς όπως τα ζώα. Τους χρησιμοποιούσαν π.χ. στη μεταφορά φορτίων, στη βιοτεχνία, στις καλλιέργειες και στην αστυνόμευση της πολιτείας. Νόμιμα δηλαδή οι «Αρχαίοι Ημών Πρόγονοι», έπαιναν φυσιολογικό πράγμα να υποχρεώσουν ένα δούλο με κοτούρα και σγκόκλιους όπως ακριβώς φορτύνει ένα μουλάρι και ένα γαϊδούρι και ενώ δίκαια θεωρούσαν προσβολή και απαίσιο πράγμα να γίνει ένας Έλληνας εξουσιαστικός πολίτης μπάτσος, χρησιμοποιούσαν για την αστυνόμευση της Πολιτείας φυλάκιστους και γεροδεμένους δούλους, σκιάχτες κυρίως, κατασχίζοντας τους φυλάκιστους και γεροδεμένους σαν π.χ. οι άναχοι των σημερινών ΜΕΛ και νουν, χρησιμοποιούσαν με τη δυνατότητα των άλλων για δουλική παρακολούθηση και χειρισμό ανθρώπων το θέμα που θέλουμε να σταθούμε ιδιαίτερα για να υπενθυμίσουμε τα εξής:

1) Πολλές φορές οι δούλοι ήταν πιο έξυπνοι από τους κύριους τους.

Επιμένουν στην προκειμένη περίπτωση θα έπρεπε οι τελευταίοι να φορτωθούν και ίσως να φιλοσοφούσαν.

2) Οι πρώτοι που αισιολογούν τις επικρατούσες αξίες και αντιλήψεις περί διάκρισης μεταξύ δούλων και ελεύθερων πολιτών στην Αρχαία Ελλάδα - μεταξύ Ελλήνων και Βαρβάρων - είναι οι πρόδρομοί μας ελευθεριακοί σοφιστές, κινικοί, σκεπτικιστές και εποικονομικοί φιλόσοφοι που είχαν σα συνειρήματα και μαθητές τους, και δούλους αλλοεθνείς όλων των φύλων και ηλικιών.

3) Ο κάθε δούλος, ο κάθε αιχμάλωτος του πολέμου δηλαδή που μετατρέπεται από τους «έξυπνους» Έλληνες σε άβουλο πράγμα - σε μεταφορικό ζώο, «χρησιότητα εργατή» ή μάτσο δηλαδή - μετατρέπεται ακούσια. Δεν ήθελε να γίνει ζώο, δεν ήθελε να γίνει μπάτσος. Γίνονται γιατί του το επέβαλαν οι καταστάσεις του πολέμου και οι νόμοι του εξουσιαστές. Αυτό έρχεται σε αντίθεση με τη διαστρωμάτωση στις μέρες μας συγκεκριμένα και πολιτιστική ανθρωπολογική στοιχεία υπηρετούν εκουσία και κτηνιαδικά «αυτοίμαλα» και «ομαλώς» κεφαλαιοκρατικές και πολιτικές καταστάσεις.

4) Ενώ οι Αρχαίοι Ημών Πρόγονοι, όπως οποιεσδήποτε ανθρωπότητα καθήκονα όλη οι εθνοκέντρες της δεξιάς και της αριστεράς, θεωρούσαν ντροπή τους να γίνουν οι ίδιοι μπάτσος, χαφιές και καταδότης, οι σημερινοί νεοέλληνες, «ελεύθεροι πολίτες» γαλιουλιόκοι, πρόσηνης και κόκκινης παράστασης, αποκαρώντας τα παραγωγικά έργα, κάθονται καθημερινά για να γίνουν μπάτσος. Βάζουν ακούσια και μόνον και κάθονται εκουσία (με τη θέλησή τους) σ' αυτά στα διάφορα μακαοδικά κέντρα επιλογής και στα πολιτικά γραφεία για να γίνουν δούλοι, άναχοι πράγματα δηλαδή ή κοινώς λεγόμενα ζώα!

Αισχύρος Αρχαίοι! Αισχύρος νεοέλληνας!

Παναγιώτης Κρηνακόπουλος
Σενός - Βάρδος - Ηλιός

ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

«Ο γεράκος»

Διό φαίνεται να είναι τα καλύτερα κριτήρια για την περιθωριοποίηση και τον αποκλεισμό των ατόμων στα διάφορα είδη «κρίτων».

Το πρώτο είναι το κριτήριο του παραγωγικού ή μη παραγωγικού ατόμου και το δεύτερο το κριτήριο του φυσιοκρατικού ή αποκλινοτικού.

Άσχημα με παραγωγικό, άσχημα με φυσιοκρατικό, άσχημα με αποκλινοτικό, που άλλος ελεύθετος, γελοιοποιείται, σκεπτικιστής, κι άλλος γίνεται ο αποδιοργανιστής τρέφει, συγκριτώντας έναντι του τις κατάρ και τους σφοδρούς για σπάθισμα και στραβή.

Στη περίπτωση του «γεράκου των δικαστηρίων» όπως αποκαλείται από τις τοπικές εφημερίδες, έχουμε να κάνουμε μ' ένα άτομο που συγκινούνται και τις δύο απαιτούμενες προϋποθέσεις για να ξεσηκώσει τα συναισθήματα και τις συνειδήσεις των κατακλινοτικών «κοιτών» της πόλης μας. Ο «γεράκος» χλωμάκης, γλιτωσέφης από τους «σπονηρούς» της πόλης μας που ζουν τα κόπια να προβάλλουν τη δέσμη τους σε άτομο που οι ίδιοι ποτίζουν πως είναι πιο αμόντα απ' αυτούς.

Ο «γεράκος» ζήτησε τα φιλόσπληνα συναισθήματα κάποιων άλλων, που βρήκαν την ευκαιρία να νιώσουν σ' ένα σκάκι στη Μασκίτι και μια βόλτα στην πλατεία, να επιβεβαιώνουν την φιλελευθέρια και την αλληλεγγύη τους στο συνάνθρωπο.

Και κινητοποιήθηκαν οι φιλόσπληνα κάποιους της πόλης μας, κι έφτασε η υπόθεση στις κομητιόδες, κι από και πέρα στις ανατάδες αρχές της πόλης μας. (Πρόνοια - Αιτιολογική διαδόνση - Εισαγωγή - λήψη αρχή) οι οποίες σε στενή συνεργασία υποχρεώσαν και διατάδων.

1) Κοινωνική Λειτουργία με ταχυδατατυπογραφικό τρόπο, μεταρρυθμίζεται σε ψυχιατρο και μέσα από την εμπειρία μιας οπτικής επαφής (από πριν καλά καλά προέβλεπε να του πια πως είναι κοινωνική λειτουργός εκτός της λαι πιας δεν θέλει καμιά βοήθεια και μάλλον της επιτίθεται όταν εκείνη επιμένει να τον «βοηθήσει»), ΑΠΟΦΑΣΙΖΕ πως ο «γεράκος» είναι ψυχικά άρρωστος.

2) Το τρίτο Πρόνοια - Εισαγγελία - Αστυνομία ΔΙΑΤΑΖΕΙ τον εγκλεισμό του ατόμου σε ανάλογο με την πρόβλεψη του ίδιου (το ανάλογο φυσικά σημαίνει ψυχιατρείο). Βέβαια το ότι ο γεράκος άρρωστος κάθε είδους βοήθεια, το διαγράφουμε. Ψυχικά άρρωστος είναι ο άνθρωπος δεν ξέρει ποιο είναι το καλό του, ταισ το ζέροου. Κι έλλειψις αποτελεί προσβολή για την πόλη μας και εστία μόλυνσης με τις προσωπικές του ακαθαρσίες. Όμως φίλος μου όλα τούτα δεν είναι παρά το επηρευόμενον.

Αλλά βροκεται η ουσία. Ο γεράκος πρέπει το συναισθητότατο να πασάξει σε τρελλόδακο. Γιατί ο γεράκος είναι ανοηχτή πρόκληση στην κοινωνία του καταναλωτισμού και στην καθολογονιστική λατρεία άμνηστων κατασκευασμένων αναγκών. Γιατί ο γεράκος μπορεί να ζησει μέσα σ' ένα τραπέζι με δέρας δούλα, δίχως στήρι, δίχως πόρτες.

Γιατί ο γεράκος μπορεί να κοιμηθεί στα πεζοδρόμια, να πιάνει κάθε πρωί νερό από τη βρύση του άνοχητρίου και να τρέφεται μ' ένα ζερουόμιο. Γιατί ο γεράκος δείχνει ανοηχία που μπορεί να ζει κανείς, δίχως να χει μεταβληθεί σε γρανάκι της μηχανής που λέχεται κρατικοοικονομολογικός καταναλωτής. Και σ' αυτό το σημείο κρύβει ουσία να παραθέσει τα λήνα ενός μεγάλου υποστηρικτή των απαιτούμενων διαφορετικών του Παύλου-Παύλου. «Όσο διαφορετικός ζεις στην διαφορά του ήμερα, κλειμένος σε γκέιτο όλοι αισιολογούνται αυτοκατανοήση από την ανοηχία που του παραγράφουν.

Από τη στιγμή που θα πα κατα και μια λήη νόμο στην ενοχλή του σαν διαφορετικός, το κινώμενο αρχίζει να οργανώνεται».

Και φυσικά, πολλά τολμάει να λαι ο «γεράκος».

Από ένα μη φιλειταπισμένο μέλος της κοινωνίας του Πόργου.